

ਸਾਲੰਬਾਰ ੨੦੧੦

ਦਾਦਾ ਭਗਵਾਨ ਪਰਿਵਾਰਨੁ

ਕਿਸਮਤ ੩. ੧੨/-

ਆਖ਼ਨ ਅੰਕਸਪ੍ਰੈਸ

ਆਵੁੰ ਕੇਮ ?

તંત્રી તથા સંપાદક :
દિમ્પલ મહેતા
વર્ષ : ૩, અંક : ૧
સંયાંગ અંક : ૨૫
સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૦

સંપર્ક સૂત્ર :
બાળવિજ્ઞાન વિભાગ
નિમંદિર સંકુલ, સીમંધર સીટી,
અમદાવાદ-કલોલ હાઈવે,
મુખો - અડાલજ,
જી.ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧, ગુજરાત.
ફોન : (૦૭૯) ૩૮૮૩૦૧૦૦
email:akramexpress@dadabhagwan.org
અમદાવાદ:
(૦૭૯)૨૭૫૪૦૮૦૮, ૨૭૫૪૦૮૦૯
રાજકોટ નિમંદિર : ૮૨૭૪૧૧૧૩૮૩
વડોદરા : (૦૨૬૫) ૨૪૧૪૧૪૨
મુંબઈ : ૮૩૨૩૫૨૮૮૦૧-૦૩
U.S.A.: ૭૧૪-૨૭૧-૦૮૮૮
U.K.: ૦૭૮૫૬૪૭૬૨૫૩
Website: kids.dadabhagwan.org

Printed, Published and Owned by :
Dimple Mehta on behalf of Mahavideh Foundation
5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.
Published at Mahavideh Foundation
5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.
Printing Press:-
Amba Offset
Basement, Parshvanath Chambers, Nr.RBI,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

લવાજમ (ગુજરાતી)
વાર્ષિક સાચ્ચ
ભારત : ૧૦૦ રૂપિયા
યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર
યુ.કે. : ૧૦ પાઉન્ડ
પાંચ વર્ષ
ભારત : ૪૫૦ રૂપિયા
યુ.એસ.એ. : ૬૦ ડોલર
યુ.કે. : ૪૦ પાઉન્ડ
**D.D. / M.O. 'મહાવિદેહ ફાઉન્ડેશન'ના
નામે મોકલવો.**

અક્રમ

ઓક્સપ્રૈસ

આવું કેમ ?

બાળમિત્રો,

દરેકના જીવનમાં સુખ અને દુઃખની ઘટમાળ ચાલ્યા જ કરતી હોય છે. તમે ક્યારેય વિચાર્યું છે કે આવું કેમ ? કેમ કાયમ સુખ નહીં ? ન ઈચ્છાવા છતાં કેમ દુઃખ આવે છે ? હા, પુણ્ય કે પાપના ફળરૂપે સુખ કે દુઃખ આવે છે.

ગયા અંકમાં આપણે પાપ-પુણ્ય વિશે જાણ્યું. આને બીજા શબ્દમાં કહેવું હોય તો 'કર્મ' કહેવાય. જેવા કર્મ બાંધ્યા હોય, એને ભોગવવા એ પ્રમાણે ગતિમાં જવું પડે. આ અંકમાં આપણે ઊંડાણમાંન જતાં 'કર્મ'ને ખૂબ સાદી રીતે સમજ્યાએ.

પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીએ 'કર્મ'નું તો આખું વિજ્ઞાન ખુલ્લુ પાડ્યું છે. કર્મ એટલે શું? કેવી રીતે બંધાય? કેવા કર્મોના કેવા ફળ ભોગવવા પડે? કર્મમાંથી છૂટાય કેવી રીતે? વગેરેના અદ્ભુત ફોડ પરમ પૂજ્ય દાદાશ્રીએ આપ્યા છે. આ અંકમાં આપણે કર્મની સાદી વાતો સમજ્યશું.

- દિમ્પલ મહેતા

અનુક્રમિકા

દાદાજી કહે છે.....	૧
આ તો નવી જ વાત !.....	૨
રાણી કલાવતી.....	૪
ભગવાન મહાવીર અને બ્રાહ્મણી દેવાનંદા.....	૭
ગોશાળો.....	૧૦
ન્યુજર્સી ગુરુપૂર્ણિમા.....	૧૪
મીઠી યાદે.....	૧૫
તમારી જાતને ચકાસી જૂઓ !.....	૧૬
મારી સમજણા.....	૧૭

દાનાળ કહે છે...

આપણાનો જે કંઈ પણ ભોગવવું પડે છે તે આપણા જ કરેલા કર્મનું ફળ છે. તેથી આપણી જ ભૂલ છે. બીજા કોઈનો દોષ છે જ નહીં. અત્યારે મને કોઈ દુઃખ આપે તો એ મારા જ કર્મના ફળ છે. જેમ આપણે લીમડો વાવીએ અને પછી એમાં આંબાની આશા રાખીએ તો ચાલે નહીં ને? જેવું વાવીએ એવું ફળ મળે. એમ જેવાં કર્મ કર્યા હોય એવું ફળ આપણે ભોગવવું પડે.

પ્રશ્નકર્તા : કર્મ કઈ રીતે બંધાય છે?

દાદાશ્રી : કર્મ દેખાય એવું નથી. બહુ સૂક્ષ્મમાં થાય છે. માત્ર ભાવથી જ કર્મ બંધાય છે, કિયામાં એવું હોય કે ના પણ હોય, પણ ભાવમાં જેવું હોય તેવું કર્મ બંધાય. દા.ત. બહાર આમ દાન આપતો હોય પણ અંદર થાય કે એક પૈસોય આપવા જેવો નથી, તો સારું કામ કરવા છતાં પાપકર્મ બંધાય છે. અને પૈસા ન હોવાથી દાન આપી શકતો નથી પણ અંદર થાય કે પૈસા હોત તો ચોક્કસ દાનમાં આપત, તો દાન ન આપવા છતાં પુણ્યકર્મ બંધાય છે. આવું છે. માટે ભાવને બગાડશો નહીં. બીજાને સુખ આપવાનો ભાવ કર્યો, એનાથી પુણ્યકર્મ બંધાય અને દુઃખ આપવાનો ભાવ કર્યો, એનાથી પાપકર્મ બંધાય.

ચોક્કસ દાનમાં આપત, તો દાન ન આપવા છતાં પુણ્યકર્મ બંધાય છે. આવું છે. માટે ભાવને બગાડશો નહીં. બીજાને સુખ આપવાનો ભાવ કર્યો, એનાથી પુણ્યકર્મ બંધાય અને દુઃખ આપવાનો ભાવ કર્યો, એનાથી પાપકર્મ બંધાય.

પ્રશ્નકર્તા : પુણ્ય અને પાપ કર્મોના ફળ કેવાહોય?

દાદાશ્રી : પુણ્ય કર્મનું ફળ આવે ત્યારે આપણાને મીઠાશ લાગે, શાંતિ લાગે, હદયને આનંદ આપે અને પાપ કર્મનું ફળ આવે ત્યારે આપણાને ગમે નહીં એવું બધું થયા કરે, મહીં ચેન ન પડે, આકરું પડે.

પ્રશ્નકર્તા : આ ભવમાં કરેલા કર્મનું ફળ આ ભવમાં જ મળે કે પછી આવતા ભવમાં?

દાદાશ્રી : આવતા ભવમાં. અત્યારે તમે જે સુખ કે દુઃખ ભોગવી રહ્યા છો એ ગયા જન્મના તમારા કરેલા પુણ્ય કે પાપકર્મનું ફળ છે.

હુંમેશાં કોઈ પણ કાર્યનો

અછા ઓછાપ્રેરા

પસ્તાવો કરો, એટલે એ કાર્યનું ફળ ઘણું ખરું નાશ જ થઈ જાય. એટલે ભાવ બગડી જાય ત્યારે મનમાં ભૂસી નાખવું કે, ‘હે દાદા ભગવાન, મારી ભૂલ થઈ. આવું ફરી નહીં કરું.’ આમ મારી માંગવાથી બાંધેલું પાપકર્મ તરત નેતરત ભૂસાઈ જાય.

બહાર આમ દાન આપતો હોય પણ અંદર થાય કે એક પૈસોય આપવા જેવો નથી, તો સારું કામ કરવા છતાં પાપકર્મ બંધાય છે. અને પૈસા ન હોવાથી દાન આપી શકતો નથી પણ અંદર થાય કે પૈસા હોત તો ચોક્કસ દાનમાં આપત, તો દાન ન આપવા છતાં પુણ્યકર્મ બંધાય છે. આવું છે. માટે ભાવને બગાડશો નહીં.

આ તો નવી જ વાત!

ભેગા મળીને કરેલાં કર્માનું ફળ ભેગા ભોગવવું પડે.
દા.ત. એકલાએ ચોરી કરી તો અનું ફળ એકલાએ
ભોગવવું પડે. અને દસ જણ સાથે ધાડ પાડવા ગયા તો
અનું ફળ દસેય એ સાથે ભોગવવું પડે જેમ કે ગાડીના
અક્સમાતમાં એ જ દસ હોય અને ઘાયલ થાય.

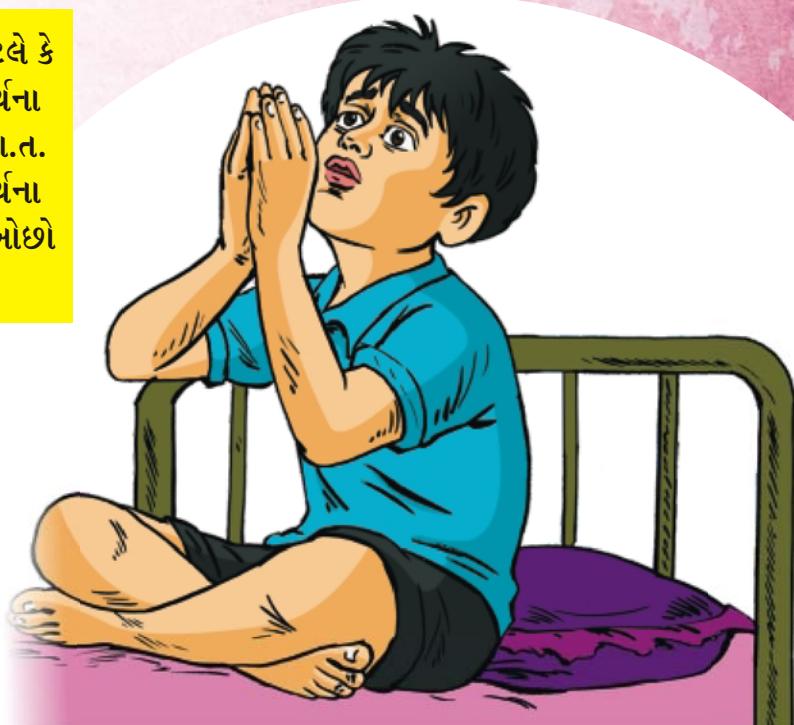
કર્મ બાંધવાનો
અધિકાર ફક્ત મનુષ્યને જ
હી. જાનવરો કે દેવો કર્મ
બાંધી શકતા નથી.

કોઈ પણ જીવને કિંચિતમાત્ર દુઃખ દેવાથી અનું ફળ આપણને જ આવે. દા.ત. કૂતરા-બિલાડીને દુઃખ ટે, હેરાન કરે, મારી નાખે - પરિણામે આપણને માંદગી આવે.

પાપકર્મનું ફળ આવે એટલે કે જ્યારે દુઃખ આવે ત્યારે પ્રાર્થના કરવાથી થોડી શાંતિ મળે. દા.ત. માંદગીમાં વેદના વખતે પ્રાર્થના કરવાથી પીડાનો ભોગવટો ઓછો થઈ જાય.

૭ રાણી કલાવતી

જજૈનના રાજ શંખરાજની રાણીનું નામ કલાવતી હતું. કોઈ શુભ પ્રસંગે મહેલમાં મોટો ઉત્સવ ઉજવાઈ રહ્યો હતો. આ શુભ પ્રસંગે રાણીના ભાઈએ એને ઘરેણાંનો ડઢ્યો બેટ રૂપે મોકલાવ્યો. એમાં રત્નજડિત બંગડીઓ હતી, જે ખૂબ જ સુંદર હતી. રાણીના હાથમાં એ બંગડીઓની શોભા જ કંઈ ઓર હતી! આ જોઈને બીજી બધી રાણીઓને કલાવતી માટે ઈર્ધા થવા લાગી. તેથી એ બધી રાણીઓએ રાજના કાન ભંભેરા. રાજને પણ આશ્વર્ય થયું કે મહારાણી પાસે આવી સુંદર બંગડીઓ આવી ક્યાંથી ! કંઈ પણ પૂછપરછ કર્યા વગર એમને કલાવતી માટે

શંકા ઊભી થઈ કે નક્કી કોઈ વ્યક્તિ કલાવતીને ભેટ મોકલતો હશે.

કહેવાય છે ને કે ભય અને શંકાનું કોઈ સમાધાન હોતું નથી. રાજ વિચારે છે, ‘એના કરતાં કલાવતીના કંડા જ કાપી નાખવા, જેથી એ બંગડીઓ પહેરી જ ન શકે.’ આ માટે તેઓ એક યુક્તિ ઘડે છે. રાણીને કહ્યું, “થોડા દિવસ તમારા માતા-પિતાને ત્યાં જઈ આવો.” માતા-પિતા પાસે જવાનું તો કોને ન ગમે? રાણી તો તરત તૈયાર થઈ ગયા. રાજાએ રથ તૈયાર કરાવડાવ્યો. રાણી રથમાં બેઠા. સારથિની બાજુમાં રાજાએ એક કસાઈને બેસાડ્યો. માસૂમ રાણીને રાજના

“ કળ વળતાં એણો જાતે જ પોતાનું એક હાથનું કંદું કાપી
નાખ્યું અને બીજા હાથનું કંદું કસાઈને કાપી આપવા
વિનંતી કરે છે. કસાઈ બંગડીઓ સહિત રાણીના
બન્ને હાથના કંડા લઈને રાજા પાસે ગયા ”

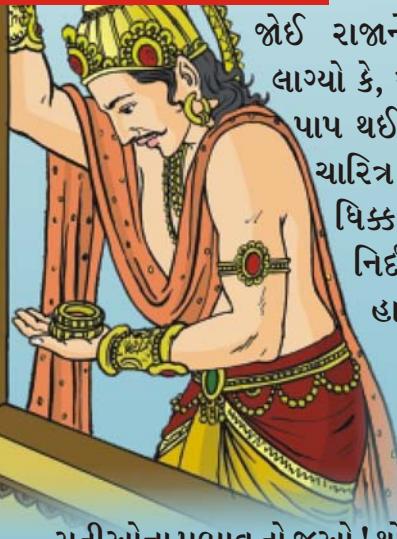
કાવતરાની ગંધ પણ ન આવી.

થસ્તામાં કોઈ એકાંત જગ્યાએ કસાઈએ રથ થોભાવ્યો. કલાવતીને આશ્વર્ય થયું કે આવી સૂમસામ જગ્યાએ રથ કેમ થોભાવ્યો? પૂછપરછ કરતાં કસાઈએ એમને હકીકત કહી. આ સાંભળીને કલાવતીના માથે તો જાણો આભ તૂટી

પડ્યું. કળ વળતાં એણો જાતે જ પોતાનું એક હાથનું કંદું કાપી નાખ્યું અને બીજા હાથનું કંદું કસાઈને કાપી આપવા વિનંતી કરે છે. કસાઈ બંગડીઓ સહિત રાણીના બન્ને હાથના કંડા લઈને રાજા પાસે ગયો. રાજા બંગડીઓ જોઈ તો એના પર રાણીના ભાઈનું નામ લખેલું હતું. આ

અહમ એકાપ્રેક્ષા

જોઈ રાજાને ખૂબ આધાત
લાગ્યો કે, મારાથી બહુ મોટું
પાપ થઈ ગયું કે મેં એના
ચારિત્ર પર શંકા કરી.
ધિક્કાર છે મને કે
નિર્દ્યતાથી મેં એના
હાથ કપાવડાવ્યા!

આ ૩૧૪
કલાવતી ખૂબ
રૂદના કરતી
હોય છે. પણ

સતીઓના પ્રભાવ તો જૂઓ! થોડી જ ક્ષણોમાં ત્યાં
અચાનક મોટું ઘટાદાર વૃક્ષોનું જંગલ ઊભું થઈ
જાય છે, સૂક્ષ્માયેલી નદીઓમાં પાણી વહેવા માંડે છે
અને કલાવતીના બંગડીઓથી સજેલા હાથ પાછા
આવી જાય છે. કલાવતી જંગલમાં જ પોતાનું

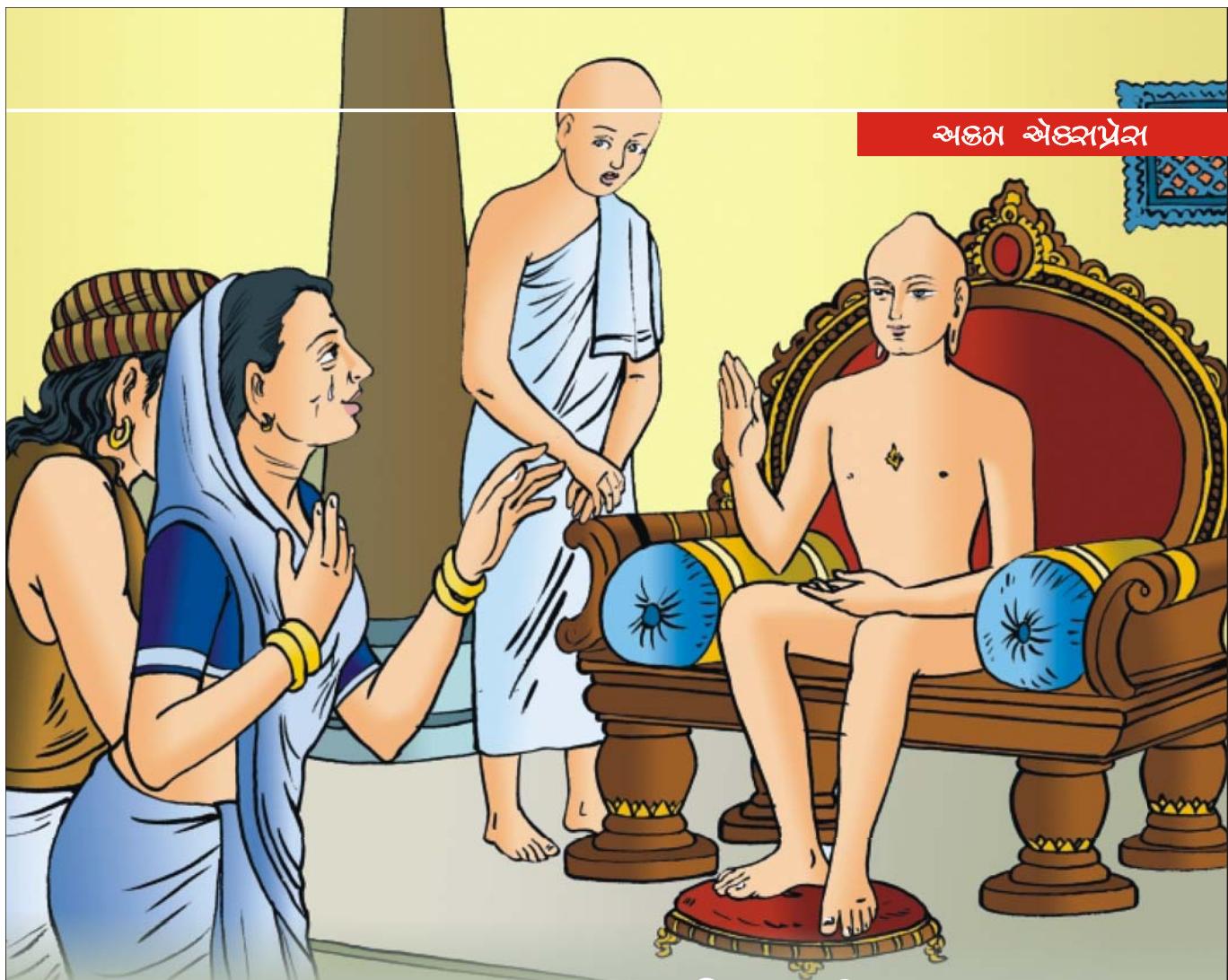
જવનપસાર કરવા લાગી.

એકવાર કલાવતીનો ભેટો એક શાની સાધુ
સાથે થાયો. એણે સાધુને પોતાની આપવીતી કહી
પોતાની સાથે આવી ઘટના બન્યા પાછળનું રહસ્ય
પૂછ્યું. સાધુ કલાવતીને એનો પૂર્વભવ કહી
સંભળાવે છે કે,

“પૂર્વભવમાં એ એક રાજકુમારી હતી. તીર
કામઠાંની શોખીન એ રાજકુમારીએ તીરથી એક
ઉડતા પક્ષીની બેઉ પાંખો વીંધી નાખી. તે જે પક્ષી
હતું તે આ ભવમાં રાજ શંખરાજ બન્યો અને
રાજકુમારી એ રાણી કલાવતી થઈ. બન્ને પાંખો
વીંધી નાખ્યાના ફળરૂપે રાજાએ આ ભવમાં એના
બન્ને હાથ કાપી નંખાવડાવ્યા.”

પોતાનો પૂર્વભવ જાણી, પોતે કરેલા કર્મનું
ફળ જાણીને રાણીને વૈરાગ્ય આવ્યો અને એણે
દીક્ષા લઈ આધ્યાત્મિક માર્ગ અપનાવ્યો.

ભગવાનું મહાવીર અને બ્રાહ્મણી દેવાનંદા

એ

ક વાર ઋષભદત્ત બ્રાહ્મણ એની પત્ની દેવાનંદા સાથે ભગવાન મહાવીરના દર્શન કરવા ગયા. ભગવાનને જોતાં જ દેવાનંદાના આનંદની કોઈ સીમા ન રહી. ભગવાન પ્રત્યે એમનો વાતસલ્યભાવ ઉભરાવ લાગ્યો.

આ જોઈ ભગવાનના શિષ્ય ગૌતમસ્વામીને બહુ જ આશ્રય થયું. એમણે ભગવાનને પૂછ્યું, “પ્રભુ, આ બ્રાહ્મણી દેવાનંદા તમને જોઈને આટલા બધા આનંદિત કેમ થઈ ગયા? એમની

આંખો હર્ષના આંસુથી કેમ ભરાઈ ગઈ?” ભગવાન મહાવીરે જવાબ આપ્યો, “ગૌતમ, દેવાનંદા મારી માતા છે અને હું એમનો પુત્ર છું. એ જે લાગણી અનુભવતા’તા એ એમના પુત્ર પ્રત્યેનો વાતસલ્યપ્રેમહતો.”

ગૌતમસ્વામી ભગવાનની વાત સાંભળી સ્તબ્ધ જ થઈ ગયા. ભગવાને ત્રિશલામાતાની જગ્યાએ દેવાનંદાનું નામ કેમ કહ્યું એ તેઓ વિચારવા લાગ્યા.

શું તમે આનું રહસ્ય જાણો છો? ચાલો જોઈએ.

મરીચિના ભવમાં એમણે પોતાના ઊંચા કુળ માટે તીવ્ર અભિમાન કર્યું હતું. એના ફળરૂપે એમનો તીર્થકરણપે ક્ષત્રિય કુળમાં જન્મ થવાને બદલે બ્રાહ્મણ કુળમાં, દેવાનંદા બ્રાહ્મણીના ગર્ભમાં આવવું પડ્યું.

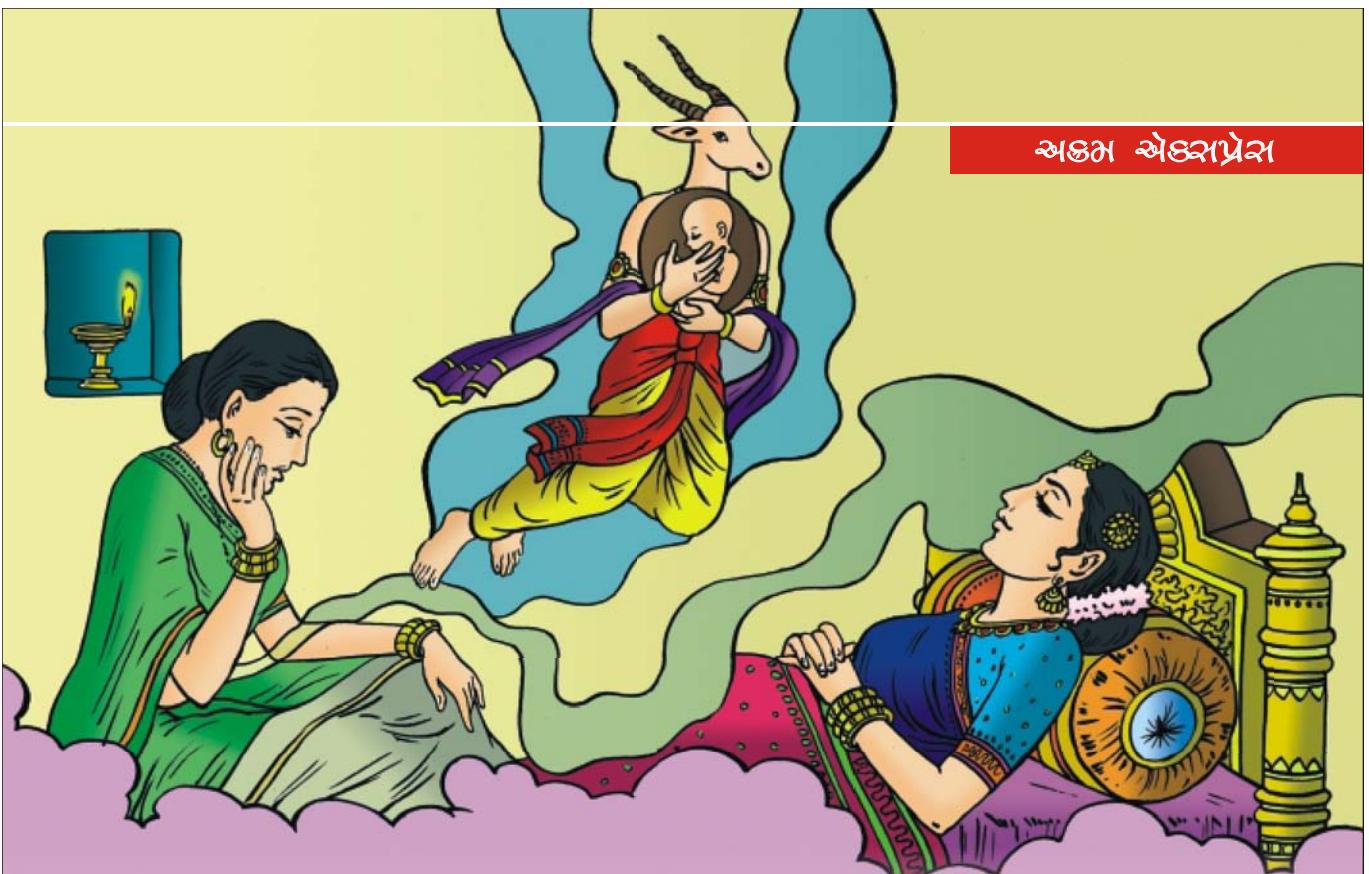
નિયમ મુજબ તીર્થકરની માતાને ગર્ભ ધારણ કરતી વખતે ચૌદ મહાસ્વખો આવે. દેવાનંદાએ પણ એ ચૌદ સ્વખો જોયા. આ સ્વખાનોના અર્થ મુજબ પોતાના ગર્ભમાં તીર્થકરનો જીવ પધાર્યો છે એ જાણી દેવાનંદાની ખુશીનો પાર ન રહ્યો.

પરંતુ, એની ખુશી લાંબો સમય ન ટકી. ભગવાન મહાવીરનો જીવ ૮૨ દિવસનો હતો ત્યારે એક આશ્રયકારક ઘટના બની. દેવાનંદાને એનો ગર્ભ કોઈ ચોરી ગયું હોય એવી લાગણી અનુભવી.

“
તીર્થકર ભગવાનનો
જન્મ હંમેશા ક્ષત્રિય
કુળમાં જ થાય. એને
બાદ લે ભગવાન
મહાવીરના જીવ
દેવાનંદા બ્રાહ્મણીના
ગર્ભમાં કેમ આવ્યો?

”

તીર્થકર ભગવાનનો જન્મ હંમેશા ક્ષત્રિય કુળમાં જ થાય. એને બદલે ભગવાન મહાવીરનો જીવ દેવાનંદા બ્રાહ્મણીના ગર્ભમાં આવ્યો હોવાથી દેવરાજ ઈન્દ્રનું આસન ડોલવા માંડયું. ઈન્દ્રને હકીકતની જાણ થતાં એમણે હિરણ્યગમેશી દેવને બોલાવ્યા અને મહાવીર ભગવાનના જીવને દેવાનંદાના ગર્ભમાંથી ત્રિશલાના ગર્ભમાં પ્રસ્થાપિત કરવાનું કામ સૌંઘ્યું. આમ ८२ દિવસ દેવાનંદાના ગર્ભમાં રહ્યા બાદ મહાવીર ભગવાનનો જીવ ત્રિશલા માતાના ગર્ભમાં ગયો.

મિત્રો, તમને પ્રશ્ન થતો હશેને કે દેવાનંદાને એના કેવા કર્મનું ફળ મળ્યું હશે કે એને તીર્થકર જેવો પુત્ર ગુમાવવો પડ્યો?

પૂર્વભવમાં દેવાનંદા અને ત્રિશલામાતા દેરાણી-જેઠાણી હતા. દેવાનંદાએ ઈર્ષાવશ થઈ ત્રિશલા માતાનો દાગીનાનો ડબ્બો ચોરી લીધો

હતો. રત્નજડિત દાગીના ચોર્યાનું ફળ રત્ન જેવો ત્રિલોકને પ્રકાશનાર પુત્ર ખોવો પડ્યો.

જોયું મિત્રો, અભિમાન, ચોરી જેવા કર્મો કરવાનું ફળ કેવું આવે છે!

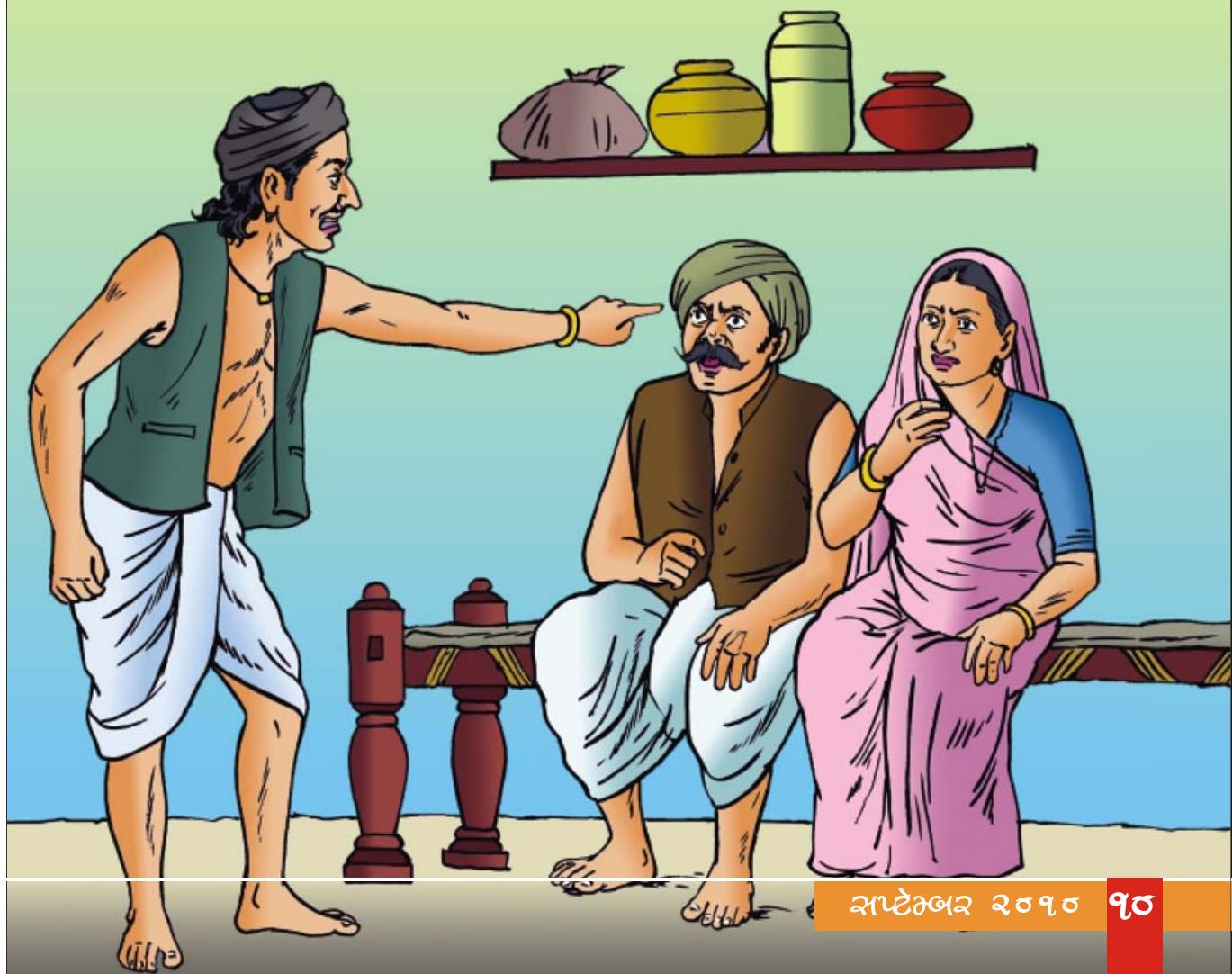

ગોશાળો

ખહાવીર ભગવાનના શિષ્ય ગોશાળાનું નામ તો બધાને ખબર જ હશે. ગોશાળો ગરીબ કુળનો હતો. એ સ્વભાવથી જ જઘડાખોર હતો. એક વખત માતા-પિતા સાથે જઘડો કરી એ ઘર છોડી ચાલ્યો ગયો. ફરતો ફરતો એ ભગવાન મહાવીર જ્યાં પધાર્યા હતા ત્યાં આવી પહોંચ્યો. પ્રભુની મહત્તમ જોઈને એને થયું કે જો હું આમનો શિષ્ય બની જાઉં તો મારે ખાવા-પીવાની

કાયમની ચિંતા મટી જાય. તીલદું, રોજ સ્વાહિષ ભોજન જમવા મળે.

આમ વિચારી એણે પ્રભુને પોતાને શિષ્ય તરીકે સ્વીકારવાની વિનંતી કરી. પ્રભુ મૌન રહ્યા. પ્રભુના મૌનને સંમતિ માની એ પ્રભુ સાથે એમના શિષ્ય તરીકે ફરવા લાગ્યો. જઘડાખોર હોવાથી એ જ્યાં જતો ત્યાં કોઈ ન કોઈ ધમાલ કરતો. એણે પ્રભુ સાથે રહી, પ્રભુને જૂઠા

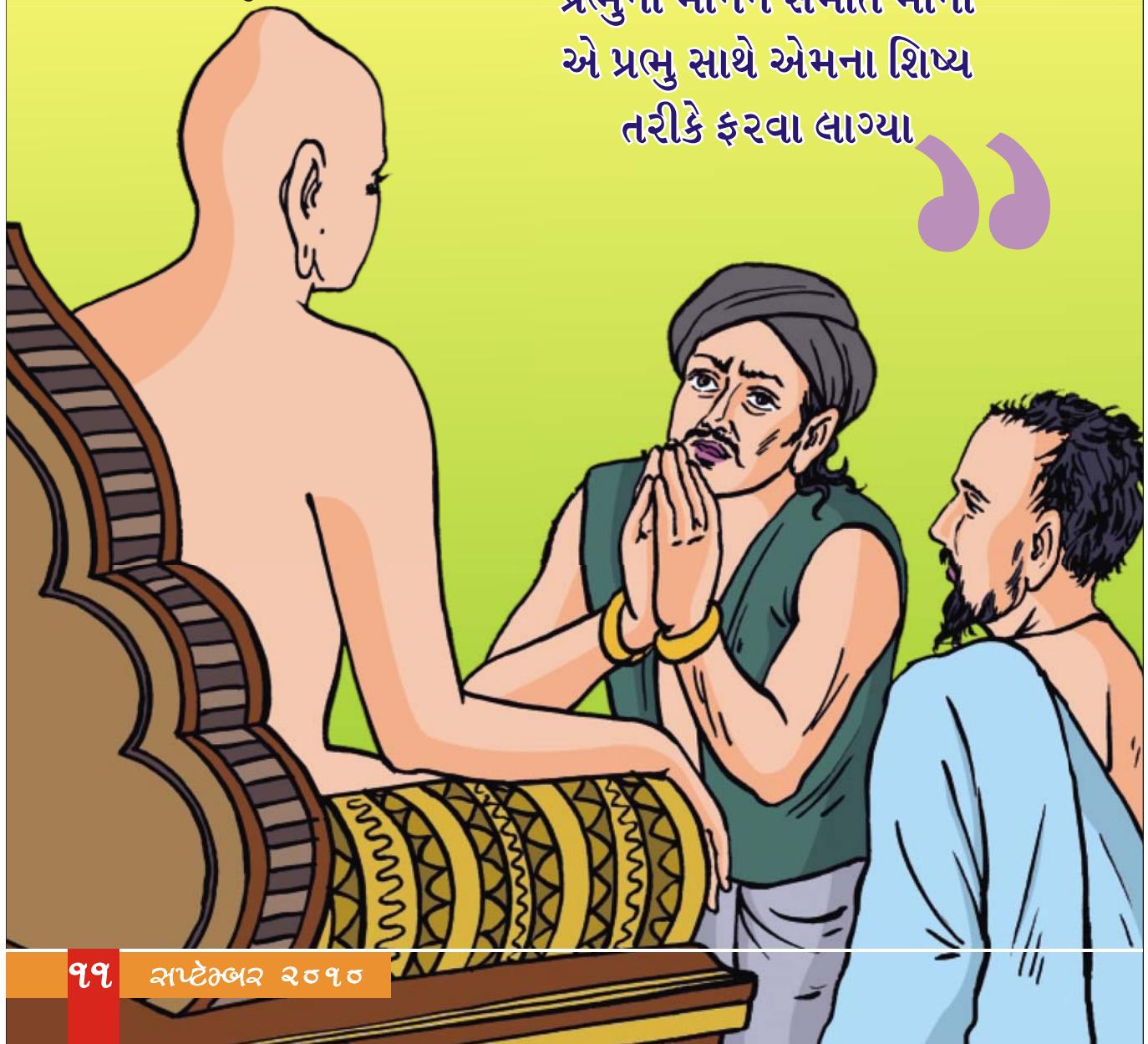

પાડવા, પ્રભુની મહત્ત્વા ઓછી કરવા કેટલીય
વાર પ્રયત્નો કર્યા, છતાં પ્રભુએ તો દર વખતે
એના પર કરુણા જ વરસાવી.

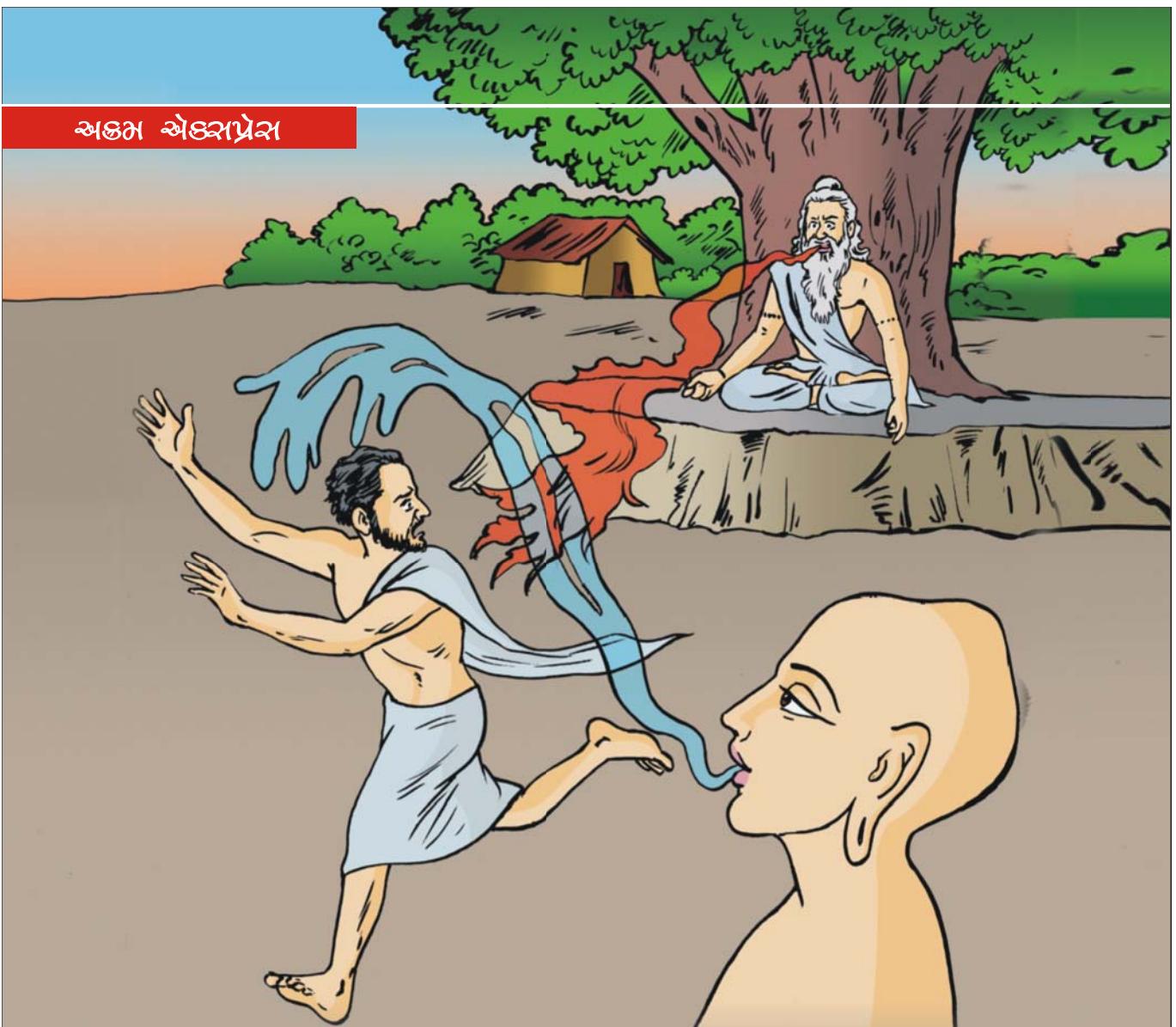
એક વાર ગોશાળાના દુર્વ્યવહારથી ગુસ્સે
થઈને એક તાપસે એને બાળવા માટે તેજોલેશ્યા
મૂકી. તેજોલેશ્યા એટલે શરીરમાંથી અંજિન કાઢી
જેના પર ફેંકે એ બળીને મરી જાય. કરુણાના
સાગર એવા પ્રભુએ તરત જ સામે શીતળલેશ્યા

ઓણો પ્રભુને પોતાને શિષ્ય
તરીકે સ્વીકારવાની વિનંતી
કરી. પ્રભુ મૌન રહ્યા.
પ્રભુના મૌનને સંમતિ માની
એ પ્રભુ સાથે એમના શિષ્ય
તરીકે ફરવા લાગ્યા

અહમ એકાપ્રેચા

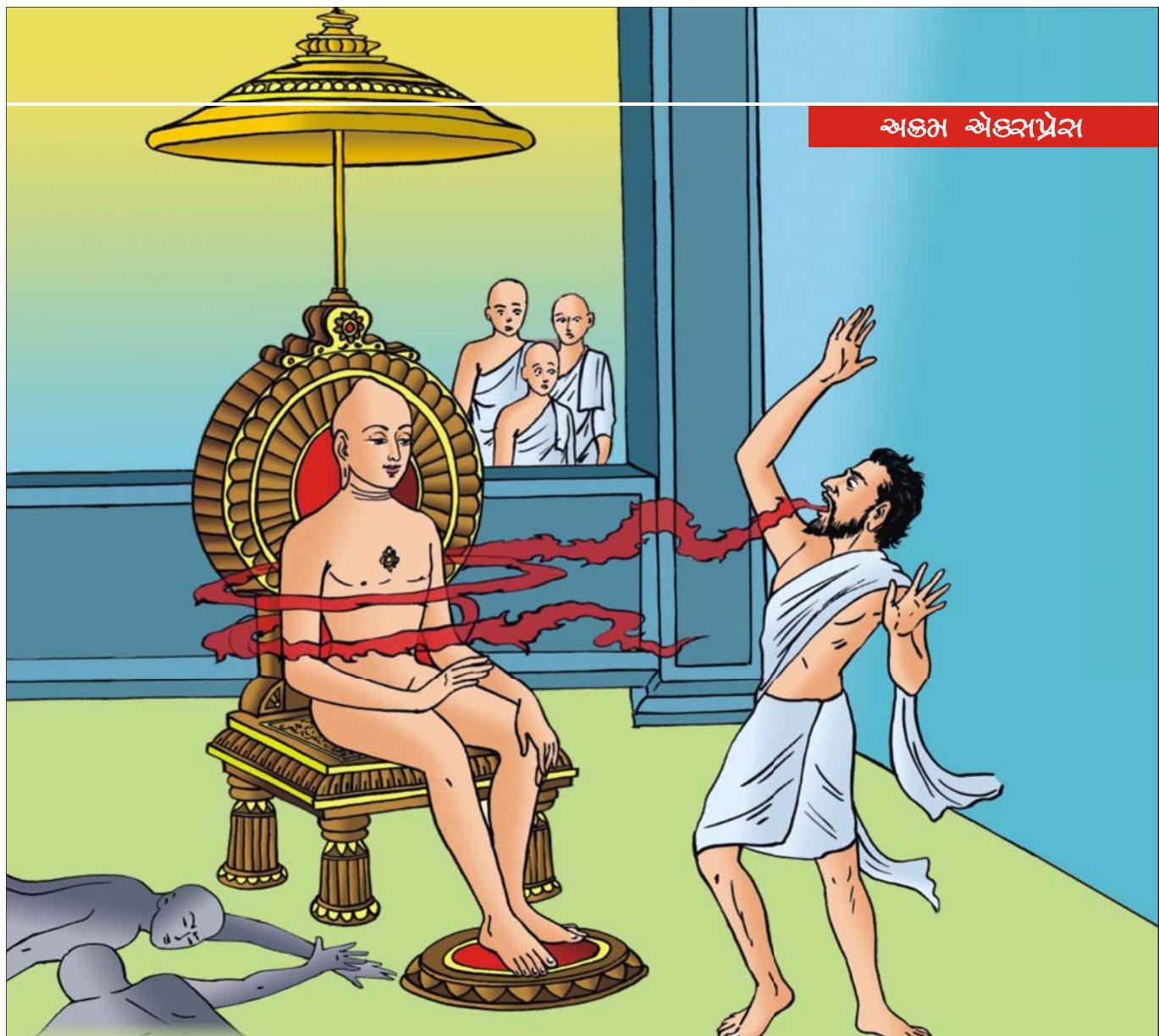

મૂકીને એને ઠાર્યો અને બચાવી લીધો. તેજોલેશ્યાનો પ્રભાવ જોઈ એણે એ વિદ્યા શીખવાનું નક્કી કર્યું. પ્રભુને વિનંતી કરી એણે એમની પાસેથી તેજોલેશ્યા પ્રામ કરવાની વિધિ પૂછીને તે વિદ્યા પ્રામ કરી.

ભગવાન પાસેથી વિદ્યા પ્રામ કરીને એ પોતાની જાતને ભગવાન જ માનવા લાગ્યો. ભગવાનથી છૂટા પડી એણે પોતાનો અલગ સંપ્રદાય બનાવ્યો. પોતાના શિષ્યોને એ પોતે જ ભગવાન છે! મહાવીર, ભગવાન નથી એવું

કહેતો. ધીમે ધીમે એ ખુલ્લેઆમ બધાને કહેવા લાગ્યો કે ભગવાન પોતે છે, મહાવીર નહીં.

એક વાર એણે પ્રભુ મહાવીરના સમવસરણમાં આવી પ્રભુનો ઘણી રીતે અનાદર કર્યો. પ્રભુ માટે હલકાં વચ્ચનો સાંભળી એમના શિષ્યોએ ગોશાળાનો વિરોધ કર્યો. ગોશાળાને કોધ ચડ્યો અને તેણે એ બન્ને મુનિઓને તેજોલેશ્યા વડે બાળી નાખ્યા. છેવટે પ્રભુ મહાવીરને બાળવા માટે પ્રભુ પર પણ તેજોલેશ્યા મૂકી. પણ તે અંનિએ પ્રભુને બાણ્યા

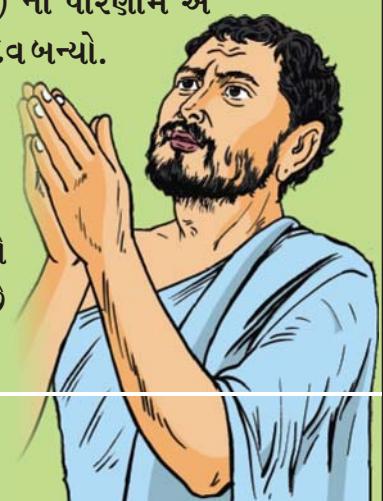

વિના પાછા ફરીને ગોશાળાના શરીરમાં જ પ્રવેશ કર્યો. તેજોલેશયાએ ભલે પ્રભુને બાળ્યા નહીં પણ એમને છ મહિના સુધી લોહીના જાડા રહ્યા. તેજોલેશયાના પ્રભાવથી ગોશાળાના શરીરમાં સતત બળતરા ચાલુ થઈ ગઈ.

ઓણે અત્યાર સુધી ભગવાન સાથે કરેલા બધા જ દુર્વ્યવહાર માટે ખૂબ પસ્તાવો થવા લાગ્યો. પોતાના પાપનો પશ્ચાતાપ કરી, પોતાની ભૂલોને કબૂલ કરી, જાતે પોતાનાં પાપોને પોતાના ભક્તો પાસે ખુલ્લા કર્યા. આમ,

હદ્યપૂર્વકના ખૂબ પસ્તાવા સાથે એ સાતમા દિવસે મૃત્યુ પામ્યો. અંત સમયની શુભ પરિણાતી (અંદરના ભાવ) ના પરિણામે એ મૃત્યુ પામીને દેવલોકમાં દેવ બન્યો.

જોયું ભિત્રો, ગમે એવું
પાપ થઈ ગયું હોય પણ
સાચા હદ્યથી જો એનું
પ્રાયશ્ચિત કરવામાં આવે
તો એ પાપ ધોવાઈ જાય છે
અને પુણ્ય બંધાય છે.

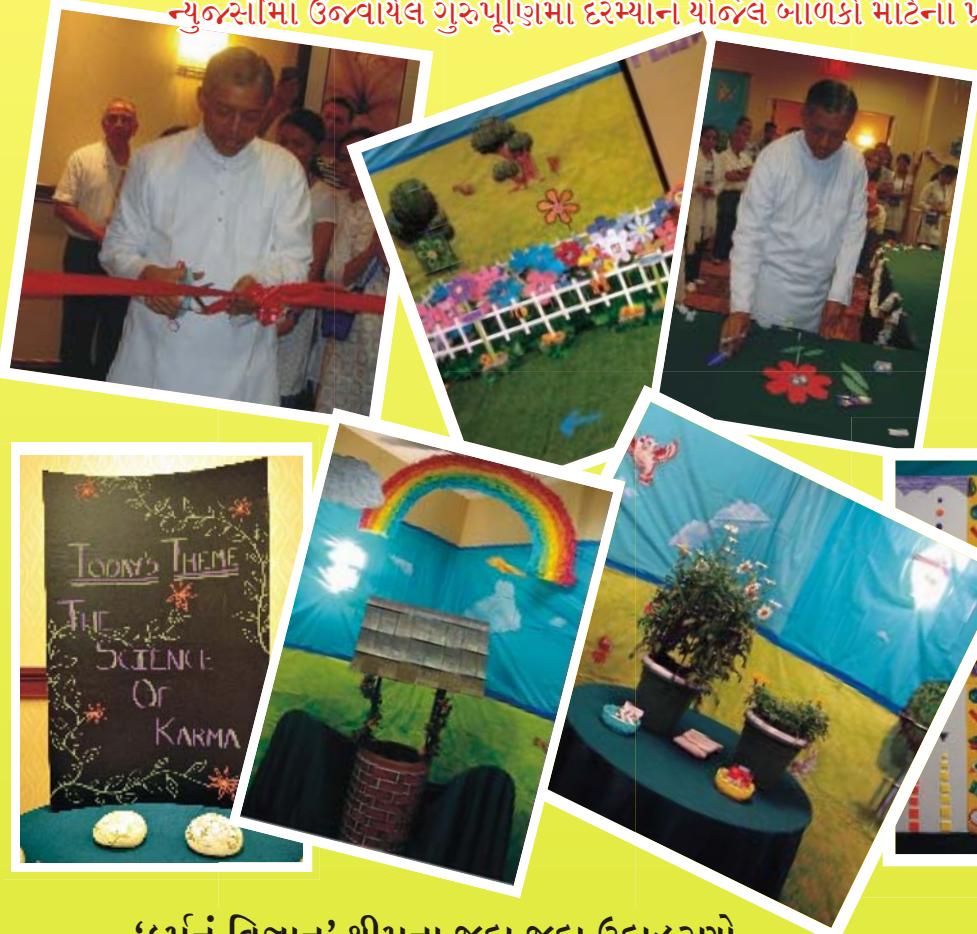
અછમ એક્ષાપ્રેસ

ન્યુજસી ગુરુપૂર્ણિમા

કીડિસા સોક્ષના હાઈલાઇટ્સ

ન્યુજસીમાં ઉજવાયેલ ગુરુપૂર્ણિમા દરમ્યાન યોજેલ બાળકો માટેના પ્રદર્શનની એક જલક

પૂજ્યશ્રી દ્વારા
પ્રદર્શન ખંડનું
ઉદ્ઘાટન

'કર્મનું વિજ્ઞાન' થીમના જુદા જુદા ઉદાહરણો

મન-વચન-કાયાથી કોઈને દુઃખ ન આપવું દર્શાવતી સ્લાઇડ્સ

સપ્ટેમ્બર ૨૦૧૦ ૧૪

અલમ એક્સપ્રેસ

ટી.વી.ની અસરો અને ચિત્તની એકાગ્રતા શક્તિ

પ્રેરણ શો

કલ્યાણ શો

મીઠી યાદેં

૧૯૯૨ની સાલની વાત છે. મોરબીમાં શિબિર હતી. નીરુમાનો સત્સંગ ચાલુ હતો. એક ભાઈ ઊભા થઈને કહે, “નીરુમા, હું દિવસની ૮૦ બીડી પીઉં છું, મારે છોડવી છે.” નીરુમા કહે, “દાદાના ચરણોમાં બધું અર્પણ કરી દો.” પેલા ભાઈ કહે, “હા” એમ કહી એ તરત જ ઊભા થઈ ગયા. સ્ટેજ પાસે આવી નીરુમાના ચરણોમાં બીડીઓ મૂકી દીધી. આ જોઈ બીજાએ ચાલુ કર્યું, “નીરુમા હું આટલા બધા પાન ખાઉં છું.” નીરુમા કહે, “લાવો મૂકો. આપણે બધાના આ વ્યસનો છૂટી જાય એ માટે વિધિ (પ્રાર્થના) કરી નાંખીએ.” આમ કરતાં કરતાં આઠ-દસ જણા ઊભા થઈ ગયા.

આ બધું ચાલતું હતું ત્યારે ત્યાં એક બ્રહ્મચારી ભાઈ પણ હાજર હતા. એમને પાન ખાવાની ટેવ. તમાકુવાળું નહીં પણ સાદું પાન ખાય. એ ઊભા થયા નહીં. બેસી જ રહેલા. એ જોઈ એક મહાત્મા બેને એમને દૂરથી જ કહ્યું, “તું જા.” પેલા ભાઈને અહંકારનો થોડો ફાંકો એટલે એને મનમાં થયું, “આ બધા સાથે મને ઊભા રહેવાનું કયાં કહે છે? હું કંઈ જેવો તેવો થોડો છું? હું તો બ્રહ્મચારી છું.” એટલામાં તો નીરુમાએ એમની સામે જોયું અને કહ્યું, “આવી જા.” પેલો ભાઈ થોડો ભોંઠો પડી ગયો. એ કહે, “નીરુમા, મારે કયાં હવે.... હું કયાં બીડી પીઉં છું.” નીરુમા કહે, “પાન નથી ખાતો પેલું છું.” નીરુમા કહે, “મૂકીએ દાદા પાસે.”

એ દિવસથી એમનું પાન છૂટી ગયું. પછી નીરુમાએ એમને પ્રેમથી સમજાવ્યું કે, “તું આવી રીતે કોઈની સાથે સત્સંગ કરતો હોય તો તારું પાનવાળું મોહું સારું લાગે?” પેલા ભાઈ કહે, “ના નીરુમા, ના સારું લાગે.” નીરુમા કહે, “પાન ના ખવાય.” તે દિવસથી એમણે પાન ખાધું નથી.

જોયું મિત્રો, જ્ઞાનીઓની કરુણા અને ખટપટો! આપણા મોહમાંથી સમજણ આપીને પ્રેમથી બહાર કાઢતા.

તમારી જતને ચકાસી જૂઓ !

અહીં એક વાર્તારજૂકરવામાં આવી છે, જેમાં અમુક લોકોનો પુનર્જીન્મ બનાવવામાં આવ્યો છે. વાર્તાવાંચો અને કું પાત્ર બીજા જીન્મમાં કયા પાત્ર તરીકે જીન્મ લે છે તે નીચે આપેલ ખાલી જગ્યામાં પૂરો.

આચાર્ય બલિભદ્ર તેઓના શિષ્યો સાથે હરિદ્વારની યાત્રાએ ગયા. અનેક ગામડાઓ અને શહેરો પસાર કરતાં કરતાં તેઓ વારાણસી પહોંચ્યા. ત્યાંના એક ધનાઢ્ય વેપારી ધના શેઠને આચાર્યના આગમનના સમાચાર મળ્યા. ધના શેઠને વિચાર આવ્યો, “મારે આચાર્યને જમવા માટે બોલાવવા જોઈએ. નહીં તો આ ગામના લોકો વિચારશે કે હું લોભી છું. જો મને તેઓના આગમનની જાગ્રત પહેલા થઈ ગઈ હોત તો હું તેઓના આવતાં પહેલા જ ગામ છોડી દેત.” ધના શેઠ એના રસોઈયાને આદેશ આપે છે, “શંખુ, આચાર્ય અને એમના શિષ્યો માટે ઉત્તમ ભોજન તૈયાર કરો.” શંખુ રસોઈયાને એના માલિક પર બહુ તિરસ્કાર રહેતો. એ જાણીજોઈને આચાર્ય અને શિષ્યો માટે બનાવેલ હલવામાં ઘણું બધું મીંહું નાખી દે છે અને મનોમન વિચારે છે, “હવે તેઓ મારા માલિકને શ્રાપ દેશે. કોઈને કંઈ ખબર પણ નહીં પડે. કારણ કે મુનિઓ તેઓને વહોરાવેલ સામગ્રીની ક્યારેય ફરિયાદ કરતાં નથી.” ભોજન બાદ આચાર્ય બલિભદ્ર એમના શિષ્યો સહિત વારાણસીથી આગળ ચાલ્યા.

હવે, ‘કર્મનું વિજ્ઞાન’ જ્ઞાન પર આધારિત નીચે આપેલા લોકોના પુનર્જીન્મ શોધી કાઢો અને તેઓના પ્રતેક પુનર્જીન્મ માટેનું કારણ અથવા તો તે જીન્મમાં થયેલ પ્રસંગને એક વાક્યમાં સમજાવો.

૧

જ્યારે વિનીત ચાર વર્ષનો હતો ત્યારે તેનો અક્સમાત થયો. તેને તરત જ હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવ્યો. ત્યાં તેને યોગ્ય સારવાર મળી. તે થોડા જ અઠવાડિયામાં સાજો થઈ ગયો.
એ વિનીતનો પુર્નજીન્મ છે,
કારણ કે.....

૨

જ્યારે કેશવ પચાસ વર્ષનો થયો ત્યારે તેનો પણ વિનીતની જેમ અક્સમાત થયો, પણ તેને તરત સારવાર ન મળી. તેને સાજો થતાં મહિનાઓ વીત્યા. એ કેશવનો પુર્નજીન્મ છે
કારણ કે.....

Akram Express

September 2010

Year : 3, Issue : 1

Conti. Issue No.: 25

RNI No. GUJGUJ/2008/26729

Reg. No. GAMC - 1690/09-11

valid up to 31-12-2011

LPWP Licence No. CPMG/GJ/27/2009-2011

valid up to 31-12-2011

Posted at AHD. P.S.O. Sorting Office Set-1

on 08th of every month

૩

કસ્તુરભાઈ બહુ ધનાઢ્ય છે અને તે હજારો ગરીબ માણસોને મફતમાં પોતાને ઘરે જમાડે છે. તેમ છિતાં તેમની પાસે લક્ષ્મીની ખોટ નથી..... નો પુર્ણજન્મ કસ્તુરભાઈ છે.

કારણ કે.....

૪

શેખર બહુ ગુસ્સાવાળો છે. તેને તેના ગુસ્સાને લીધે બહુ ભોગવવું પડે છે. શેખરનો
પુર્ણજન્મ છે,
કારણ કે.....

૫

ભીખુ એક મજૂર છે. તે બહુ મજૂરી કરે છે પણ તેને એક ટંક પૂર્તુંય ખાવાનું નથી મળતું.
..... નો પુર્ણજન્મ ભીખુ છે,
કારણ કે.....

નાના રાજકોટ રાજી નાનામણ મુખ્યમંત્રી કૃષ્ણાંધું દુર્લોક-૧૩૪૧૨ (૧)
નિદ્રાલેટ મિનાના માનાના માનાના દુર્લોક-૧૩૪૧૨ દુર્લોક-૧૩૪૧૨ દુર્લોક-૧૩૪૧૨ (૨)
નાના રાજી નાના માનાના માનાના દુર્લોક-૧૩૪૧૨ દુર્લોક-૧૩૪૧૨ દુર્લોક-૧૩૪૧૨ (૩)
નાના રાજી નાના માનાના માનાના દુર્લોક-૧૩૪૧૨ દુર્લોક-૧૩૪૧૨ દુર્લોક-૧૩૪૧૨ (૪)
નાના રાજી નાના માનાના માનાના દુર્લોક-૧૩૪૧૨ દુર્લોક-૧૩૪૧૨ દુર્લોક-૧૩૪૧૨ (૫)

મારી સમજાળી

તમે રોજ સમાચારપત્ર તો વાંચતા જ હશો. ધરતીકંપ આવો ને હજારો માણસો મૃત્યુ પામ્યા. ગામમાં પૂર આવું ને સોકડોની સંખ્યામાં વ્યક્તિઓએ જીવ ગુમાવ્યા. આટલી બધી વ્યક્તિઓએ એક સાથે જીવ ગુમાવવો પડ્યો. એની પાછળ કર્મનું શું

આપના જવાબો અમને આ માહિનાની ૨૫ તારીખ સુધીમાં મોકલી આપશો. તમારા અનુભવો, તમારી બનાવેલી કવિતાઓ, વાર્તાઓ, ચિત્રો અમને નીચેના સરનામે અથવા ઈમેઇલ પર મોકલી શકો છો. એમાંથી જે સારા લાગશે એને અમે આ મેગેજિનમાં ચોક્કસ પ્રકાશિત કરીશું. એમાં તમારું નામ, રસનામું અને ઉંમર લખવાનું ભૂલતાનાંથી.

અકમ એક્સપ્રેસ, બાળવિજ્ઞાન વિભાગ, ત્રિમંદિર સંકૂલ, સીમંધર સીટી, અમદાવાદ કલોલ હાઈવે,
અડાલજ, ગાંધીનગર-૩૮૨૪૨૧

email:akramexpress@dadabhagwan.org

Printer, Publisher and Owner - Mr. Dimple Mehta on behalf of Mahavideh Foundation, Editor - Mr. Dimple Mehta, Printing Press Amba offset:- Parshwanath Chambers, Usmanpura, Ahmedabad-14 and published at Mahavideh Foundation, 5, Mamtapark Society, Bh. Navgujarat College, Usmanpura, Ahmedabad-14.